

den, der i de senere Aar har gjort sig gjældende, ere blevne ansatte til en anden Størrelse, end Tilfældet vilde have været, hvis denne Beregningsmaade havde været fulgt, og det forekommer mig derfor, at det vilde være rigtigt at tage under Overveielse, om der ikke er Anledning til at foretage nogen Forandring i selve de Lønninger, som henhøre under den nævnte Klasse; jeg sigter her navnlig til Lønningerne ved Universitetet. — Den Bestemmelse i § 4, som gaaer ud paa, at man ikke paa visse Indtægter for Universitetsprofessorerne vil anvende det Princip, som man ellers pleier at gjøre gjældende med Hensyn til Embedsmænd, der have Lønninger af forskjellige Bestillinger eller Embeder, troer jeg ikke bør fastholdes, og jeg vil især belesked fremhæve, at det forekommer mig at være urigtigt, at man, medens man i § 3 har fastsat, at Lærere ved den polytekniske Lærestanstalt og Universitetslærere, som holde Forelæsninger ved begge Anstalter, ikke derfor skulle have noget særligt Bederlag fra den Anstalt, hvorved de ikke ere ansatte, desuagtet i § 4 undtager dem fra den Regel, som siger, at en Embedsmand, som har flere Lønninger, skal lide en vis Afkortning i den ene af dem. De andre Undtagelser, der findes i samme Paragraph kan det maaskee være rigtigt at beholde af Hensyn til de nu ansatte Personer, men i Fremtiden troer jeg ikke, det vil være nødvendigt at fastholde dem. — Med Hensyn til Lærernes Forhold ved de lærde Skoler, skal jeg ligeledes tillade mig nogle Bemærkninger. Det er jo bekjendt, at der ved disse Skoler er 3 Grader af fast ansatte Lærere, nemlig Rektor eller Skolebestyreren, Overlærer og Adjunkter; men det forekommer mig, at man ved Revisionen af denne Lov kunde tage under Overveielse, om det ikke var rigtigt at afskaffe den Mellemklasse, som kaldes Overlærere, da der ikke egentlig er nogen anden Forskjel mellem en Overlærer og en anden Lærer ved en lærd Skole end den, at den Første begynder med og kan stige til en højere Lønning. Jeg veed nu vel, at der er Lovbestemmelser, som gaae ud paa at fordrø visse Egenstaber hos en Deel af de Mænd, der ansættes som Overlærere; men i de senere Aar har jo Afgangen dertil været

udvidet til Mænd, som ikke have opfyldt disse Betingelser, og man er jo endog i den sidste Lov, som omhandler disse Forhold, gaaet saa vidt, at man har ladet det være en aldeles fri Sag for Ministeriet at kunne optage en vis Deel af Adjunkterne i Overlærernes Klasse. Jeg anseer det, som sagt, for rigtigt, at man ophæver denne Forskjel; men skulde den beholde, troer jeg, at Overlærernes Antal maa indskrænkes, saaledes at der herefter kun blev een ved hver Skole. Det er fastsat, at der i det Mindste skal være een Overlærer ved hver Skole; men jeg mener, at der kun bør være een, idet jeg tænker mig, at Overlæreren skal være at betragte som Stedfortræder for Skolens Bestyrer i saadanne Tilfælde, hvor denne er forhindret fra at udføre sine Forretninger. Der maatte da efter min Mening tages andre Hensyn ved Besættelsen af Overlærerpladser, end Hensynet til de Egenstaber, Vedkommende maatte have erhvervet sig for at blive Lærer, idet det mere maatte være Hensynet til Dygtigheden som Bestyrer, der maatte gjøre sig gjældende, og det maatte da overlades til Ministeriet at træffe Valget. Saaledes som Forholdene nu ere, seer jeg aldeles ikke, at der er nogen Grund til at beholde den stedfindende Forskjel i Benævnelse og Gageringen. Man maa vistnok holde sig indenfor de Grændser, som nu eengang ere dragne med Hensyn til Udgifterne ved det lærde Skolevæsen, og kunde de indskrænkes Noget, vilde det være meget ønskeligt, da der saa ofte findes Underbalance paa deres Budget; men paa den anden Side troer jeg ogsaa, det var ønskeligt, om man, uden at forøge Statens Udgifter, noget kunde forbedre de Mænds Stilling, der vedblive at helligte deres Livs Virksomhed til Skolens Tjeneste. En Deel Mænd gaae blot midlertidigt ind i Skolefaget, og de maae søge Erstatningen for de mindre gode Vilkaar, de kunne opnaae i Skolestillingen, deri, at den giver dem Afgang til bedre og hurtigere Befordring i andre af Statens Embeder, hvorfor man, efter min Mening, kunde lade hengaae et længere Tidsrum, end det var bestemt, inden man tilstod Lærerne Alderstillæg. Disse burde først indtræde, naar man maatte antage, at den vedkommende Lærer havde sat sig det som en fast Opgave at blive ved Skolefaget.